

ארצות הברית: השיגעון הגדול

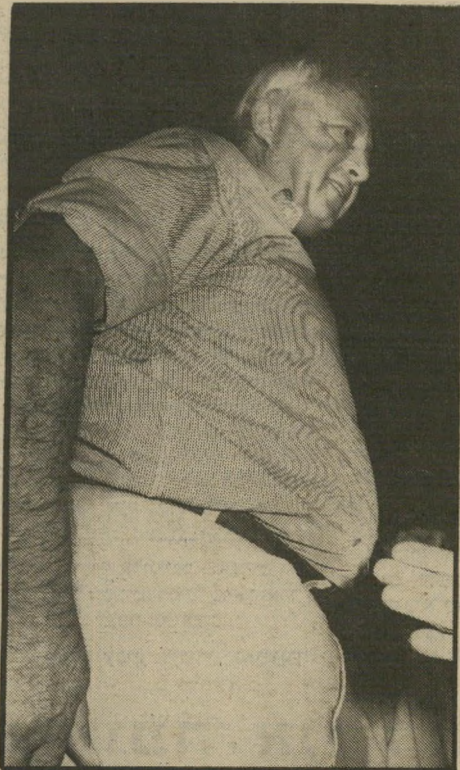
לא הסיק מסקנות מקביעתו הקולעת, עשה רבות כדי לקדם את הקאריירה של שרון, מחל על פשעיו ועל מחדליו. על "הוקן" רובצת אחריות היסטורית לעובדה שאיש כזה עומד כיום בראש הצבא, ומגהל את מערכת הביטחון האדירה.

הוכחות מתועדות, לפני שבועיים, ערב ביקורו בהונדורס, השמיע שרון הצהרה, שלמרבית הפלא היתה אמיתית. הסגולה השרונית המובהקת, שיש שיקריות אפילו באמת שלו, מופיעה כאן ממש במלוא הדרה. אמר שרהביטחון: "מכירת נשק שלל איננה נושא לשיחות עם הונדורס, כשם שלא היתה נושא כזה בשיחות שלנו עם מובוטו, נשיא זאיר."

מסקיפים בינלאומיים טוענים שהנושא הועלה בשני המקרים, עובדה ההופכת את טענתו השיקרית של שרון לנכונה מבחינה לוגית.

כל העניין הזה אינו מבדח במיוחד, בשבוע שעבר רואיין נציג המחברות של אמריקה הלאטית בשטוקהולם, דניאל מור, בטלוויזיה השוודית. מור, הנהנה ממעמד דיפלומטי ומיוקרה רבה במערב-אירופה, האשים את ממשלת ישראל בהשתתפות פעילה בכל ההכנות להתקפה על ניקרגואה, המתארגנת על ארמט הונדורס. במדינה זו מכינים כיום את התשתית לפלישה לניקרגואה, ולהתערבות צבאית אמריקאית באל-סלבדור, ואולי גם בגוואטמלה. לדברי מור, התחיל כבר משלוח של ציוד שלל מלבנון להונדורס. המימון הוא אמריקאי, ושרון מבקש לנצל את המצב במרכז אמריקה כדי לשפר את מעמדו הרופף בושינגטון.

מור טוען, שבידיו הוכחות מתועדות היטב על היקף מכירות נשק למישטרים פאשיסטיים באמריקה הלאטינית.

אריאל שרון
שיקריות אמיתית

נית, ראשי הסאנדיסטים בניקרגואה, ומיפלט השמאל בגוואטמלה, פגו באמצעות מור לאינטרנציונל הסוציאליסטי, וטענו שמיפעלים שבהם שותפת ההסתדרות הכללית, וכן קונצרנים כמו כלל, שותפים בייצור ובשיווק נשק ומערכות אלקטרוניות מתוחכמות לצרכים צבאיים, לממשלות ימניות ביבשת.

ביקורו של שרון בהונדורס היווה את הפגיעה המורחבת הסופית בשארית מעמדה של ישראל בקרב עמי אמריקה הלטינית. כל המחברות בחלק זה של העולם משוכנעות עתה שישראל היא אויב מושבע, ועושות כמיטב יכולתן להדק את הקשרים עם אש"ף. בשיחה עם עולט קטן הצביע דניאל מור על העובדה, שגופים ישראלים נאורים אינם מוחים ברצינות נגד המדיניות הישראלית באמריקה-הלטינית ובדרום-אמריקה. ביקורו בישראל של חוזה אנטוניו אגילאר, נציג המחברות של אל-סלבדור, הרשים את מור ואת חבריו, אך הם מצביעים על העובדה שרק השמאל הישראלי שמחוץ למערך שותף למאבק למען מדיניות אהדת לעמים בדרום אמריקה.

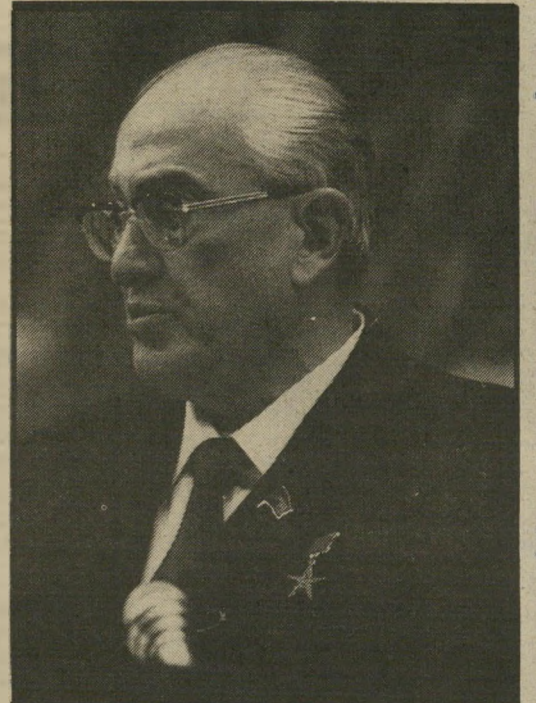
גרשפנקא רישמית, בינתיים הודיע ביידיש על שיתופם הפעיל של סוכנים ישראלים, לצד אנשי טי-איי, בהכנות הצבאיות בהונדורס. ביקורו של שרון שם נראה כמתן גושפנקה רישמית למעורבות הישראלית במלחמת-החורמה של ממשלות אל-סלבדור, גוואטמלה והונדורס נגד בני עמם, ובנסיון להחזיר את הרודנות הפאשיסטית לניקרגואה.

באמצעות האיום במכת-נגד, אין שום צורך בטילים החד-שיים. ברשות ארצות-הברית כמות מספקת של טילים גרעיניים על צוללות — שאינם ניתנים לאיתור ולהשמדה במכה ראשונה — כדי להשמיד את כל ברית-המועצות עשרות פעמים. אפילו הארסנל הקיים הוא מיותר ובזבזני. כמה פעמים, אפילו לפי הגיונו המטורף של ד"ר סטריינג' לאב בסנטגון, יש להשמיד ציחיליזציה שכבר אינה קיימת? גם המומחים הדוחים את הסענה, המקובלת בדרך כלל אפילו על סובייטולוגים אנטי-קומוניסטיים, שאין פני הקרמלין למילחמה אלא לשמירת הסטאטוס-קו, אינם מוצאים כל צידוק להחלטתו החדשה של רגן.

עיתוי רגן. באירופה רוטנים על העיתוי הגרוע של הודעת רגן על פרויקט טילי ה-MX. חילופי-השילטון בברית-המועצות לא הביאו לגל חדש של ציחוח חרבות מצד ראשי-הקרמלין.

במקומו היה העולם עד להצהרות מתונות, סופר-זהירות, שאישרו את כל ההנחות בדבר אופיו השמרני ביותר של השילטון הקומוניסטי בברית-המועצות. יוריא אנדרופוב היה אומנם ראש הקי-ג'ב, ואין לצפות ממנו לרגישות יתרה לזכויות-האדם (מבחינה זאת יש דמיון מפתיע בין ראשי שתי המעצמות הגדולות היריבות), אבל אין ספק שהוא שואף לטאטא ולפירוק-נשק, את הסיבות לכך אין לחפש בהחלטות המליציות של מועצות-השלום למיניהן שהוקמו על-ידי התומלנים הסובייטיים ברחבי העולם. קיימים כאן שני מניעים ברורים ושקופים: ברית-המועצות מסוייטת ממלחמות, והעם הסובייטי מת-ייחס למילחמה גלובלית בורענה כנה, המבוססת על נסיון מר במילחמה נגד היטלר, והמניע הנוסף הוא משכנע אולי עוד יותר, לברית-המועצות אין כסף למירוץ חימוש. מוסקוזה פשוט איננה מסוגלת לעמוד בו מבחינה כלכלית. כל זאת, בנוסף לפיגור העצום של הטכנולוגיה הסובייטית אחרי המערב בכל הנוגע למערכות אלקטרו-

עשרה וחצי מיליון מובטלים והידרדרות כללית בהי-קפם של השירותים הסוציאליים בארצות-הברית הפכו לסמל המיסחרי של ממשלת רונאלד רגן. מי שציפה למסקנות כלשהן ממצב דברים זה, התאכזב. ממשלת רגן החליטה להקציב 26 מיליארד דולר (!) כדי להקים מערכת חדשה של 100 טילי MX, סכום-עתק זה מוצא למטרה שאין לה כל קשר עם ביטחוננו של העולם החופשי, אין בו הגיון צבאי ומדיני כלשהו. משקיפים מעריכים, שתפקידו של הנשיא עצמו בהליכים שקדמו לקבלת ההחלטה היה מיוערי, הנשיא הוא בור כמעט מוחלט בנושאי חוץ וביטחון, ותלותו ביועצים, מומחים ועוזרים

יורי אנדרופוב
אין כסף למלחמות

למיניהם היא מוחלטת. עם זאת הוא פתוח מאוד מבחינה אידיאולוגית לכל טיעון ניצני. ההסלמה ביחסים בין ארצות-הברית וברית-המועצות היא עבורו מצב טבעי, אולי אפילו רצוי. בכך ניתן להסביר את העובדה שנשיא כלי מאין כמותו, בכל מה שקשור להשתתפות פדראלית במימון הוצאות חברתיות, הוא נדיב כל-כך בהקצבות שלו לצרכים צבאיים.

יש מי שמרדוץ. לכל הנושא הזה יש, כמובן, גם היבט כלכלי ברור. מזה שנים רבות קיימת קונוניה מש-תלמת היטב, שלה שותפים מישדר-הביטחון האמריקאי (הפנטגון) ותעשיות-הענק לטילים ביניבשתיים. ההסבר של השבועון הבריטי ניו-סטייטסמן נראה הגיוני למדי. הוצאות-הביטחון אינן אלא סובסידיה מוסווה לתעשיות האלה, התומכות מצידן באורח נדיב ביותר במנגנון המיפלטני של הנשיא רגן. אינטרס צר זה, והאינטרסיות הגיזי הנלווה לו, חברו יחד ויצרו בסיס פוליטי למדיניות אווילית, מסוכנת ובזבזנית.

אין הגיון צבאי. הצבת 100 טילי MX על אדמת מדינת ויאומינג בארצות-הברית משוללת כל הגיון מיב-צעי. אם נכונה הטענה האמריקאית שאין בדעת ושינגטון ליוזם מלחמה גרעינית, אין ספק שכל הטילים יוצאו מכלל פעולה במכה גרעינית סובייטית ראשונה. מבחינה זאת לא יביאו טילי ה-MX כל תועלת, אם, לעומת זאת, רוצים האמריקאים להרתיע את הסובייטים מהתקפה,

ניות ומחשבים (הקשר בין אלה לבין מערכות נשק מתחכמות הוא מובן מאליו), מוביל את הקרמלין למסקנה נחרצת שמוטב לו להגיע לשולחן-הדיונים על פירוק נשק, ולהשיג שם תוצאות של ממש. למרבה האגה, בחר רגן דווקא בעיתוי זה של חילופי-השילטון בברית-המועצות להכריז על האצה ניכרת במירוץ החימוש. חרף תגובתו המתונה יחסית של אנדרופוב יש לראות בחומרה רבה את השלב המסוכן הזה במירוץ החימוש.

אמריקה הלטינית:

השקרים של שרון

מאז קבע בן-גוריון שאריאל שרון אינו אלא שקרן חולני, עברו שנים רבות ועקובות מדם. בן-גוריון עצמו

איראן: הקרב על הירושה

כצאצא ישיר של הנביא מוחמד, לעומת זאת חובשים חומייני וחמשת עמיתיו במרעצת-גדולי-הקוראן בקום טורבנים שחורים, המאשרים את קירבת הדם שלהם לנביא.

משקיפים פוליטיים יותר סבורים שהסיבה העיקרית נעוצה במתינות היחסית של מונטאזרי בן ה-62 בנושאים דתיים ופוליטיים. מונטאזרי הביע התנגדות לכמה ממעשי-הזוועה של הממשל החדש, כולל ההר-צאות המוגזמות להורג, גם בענייני-חוץ סגלה הירוש המיועד מתינות, שעוררה את חמתם של השמרנים.

2000 מולות נכלאו בחודש האחרון, ובאירופה סבורים שרבים מהם יוצאו להורג. סאנדי טיימס מציין, שהמיעוט הסוני הגדול באיראן — מדובר ביותר מ-4 מיליון בני אדם — מתרים את הבחירות. הם רואים בהם נושא שיעי פנימי, ואינם מכירים בסמכות הדתית של המיסד החומייניסטי בקום. מנהיגם הגולה בפאריס, השייך מוחמד עוסמן, קרא באורח פומבי להחרמת הבחירות.

גם הדיקטטורה הדתית המזוועת של האיית-אללה רוח-אללה חומייני, אינה מצליחה להשיג בקלות את כל מטרתיה.

הטיהורים הגדולים בצבא ובמנגנון הממשלתי, ואפילו ההצלחות היחסיות במלחמה נגד עיראק, עדיין אינם מאפשרים לחומייני לכפות את סמכותו ללא התנגדות. כיום הוא נתקל בהתנגדות עזה דווקא מצד תומכיו המסורתיים, בנסיונו לאכוף את מינוי יורשו.

טורבן לבן. 80 אלף המולות השמרניים, המהווים את הרוב בקרב אנשי-הדת השיעיים באיראן, מסרבים לקבל את חביבו של חומייני, האיית-אללה חוסיין עלי מונטאזרי, כיוורש. חומייני בן ה-84 פעונין לפתור את בעיית הירושה במהירות האפשרית. מונטאזרי, לעומת זאת, מקובל אומנם על כהני-הדת הצעירים והראדיקאליים יותר, אך אין בכך די. כתב סאנדי טיימס, אמיר טאהרי, מסביר שמונ-טאזרי חובש טורבן לבן, כלומר, הוא אינו נחשב